1870. II. évfolyam. 101. szám. Kedd, május 24.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félév re 5frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
☞ ***Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.*** ☜
Hirdetési díj:
5 hasábos petit sorért **5 kr.**

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora **15 kr.**
Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a ***legolcsóbb árért.***
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön **30 kr.**
Előfizethetni helyben: ***Telegdi K. Lajos*** és ***Csáthy Károly*** könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

A ki hátul marad, tegye be az ajtót!

○) Nagy az öröm minden felé a jobboldali táborban Lónyay szörnybeszéde miatt, mit a képviselőháznak folyó hó 21-ki ülésében két órán át tartott.

Az ujongók közől, kiket a nagyszerü beszéd tulvilági élvekre ragadott, sokan elmondhatják, hogy e beszéd oly szép volt, mikép nem is értették.

Ha fontolóra veszik annak lényegét, bizonyosan gyászba öltöznek vala a helyett, hogy örömükben ujonganak.

Még egy ily pénzügyminister, és a haza méltán könyezhet távozása alkalmával!...

Mikor valaki 2 óráig tartó beszédben, anélkül, hogy azonnal megczáfoltathatnék, számokat tetszése szerint számokra halmozva és 23 kötetből álló könyvtármelléklettel eltorlaszolva, oly eredményeket von ki, melyek a számoknak máskép összerakása folytán épen ellenkezőt mutatnának, mint amit jelezni akart: nem csoda, ha a pártszenvedélytől elvakultak által megváltókép üdvözöltetik...

Hirlapi czikkben alig sikerülhet, czáfolhatlan számokkal bizonyitani be azonnal oly állitások valótlanságát, melyek negyedfél évi országos pénzügyi eljárás számtételei összerakására alapitvák; kivált midőn ellenadatok nincsenek rendelkezés alatt. Különösen szük keretü lap hasábjain felette nehéz feltüntetni a számokra és pártszenvedélyekre alapitott szörnybeszéd gyarlóságát.

Ugy, hogy némi átalánosságban kell tartani czikkünket, melylyel az óriási dicsbeszédet igyekszünk kivetkeztetni ékes ruhájából.

Azonban hirlapirói kötelességünknél fogva, miszerint foladatunk, az általános jóra és valóra törekedni s az igazi irányt megmutatni: kisérletet teszünk vidéki tollunkkal.

I.

Az 1867-ik évi XIII. t. cz. által engedményezett 60 millió ezüst forint vasuti- és csatornázási kölcsönt illetőleg, jelentést tesz Lónyay nevezeti beszédében.

A hivatolt törvény 7. §. azt rendeli, hogy a pénzügyminister a folyóvá tett összeg miképen történt fölhasználásáról, a kölcsön állapotának kimutatása mellett, az országgyülés elé évenkint jelentést tenni tartozik.

Megtartotta-e e törvényt Lónyay?

Tett ugyan 1868. évi decz. 1-én jelentést a kölcsön kibocsátásának körülményeiről, de sem akkor, sem azóta nem terjesztett elő külön okadatolt oly jelentést, minőt a törvény kiván, a folyóvá tett összeg mikép történt felhasználásáról és a kölcsön állapotáról; hanem az 1868-ki zárszámadásba bezavarva együttesen terjesztette elő az az azokra vonatkozó tételeket.

Most ismét az 1869. évről készitendő zárszámadásra urai, mely magában foglalja a kölcsönre vonatkozó tételeket is; hanem mintegy kegyelemből, bucsuajándékul méltóztatik mégis a kölcsönt illetőleg a végeredményt előterjeszteni.

Ezen előterjesztésből kitetszik, hogy a kölcsön nem bukott meg, amint előbb hirdetve volt; de a részleteket nem adván elő, a beszéd erre vonatkozó tételei és a mikép felhasználás felett birálatot mondani nem lehet.

Annyi saját beszédéből kitetszik, hogy a szerzödéstől eltért és igy a törvényadta engedélylyel mitsem gondolt.

Mutatja ezt azt önbevalláson kivül az is, hogy bár vasutak és csatornák épitésére rendeltetett a törvény 1. §. által a 60 millió forint kölcsön: egyetlenegy csatorna sem készült; sőt a tisza-körösi csatornának, melynek ügye már 1863-ban nagy előhaladásnak indult, kiépitéséről egy árva szót sem koczkáztatott a pénzügyminister; pedig saját bevallása szerint az 1869. év végén több mint 21 millió foriat állott rendelkezésére ezen alapból!

Más országban azon ministert, ki a törvényt meg nem tartja, sőt nyilván eltér attól, és elmulasztja a törvényhozástól nyert világos megbizást teljesiteni, 3 éven át, — feleletre vonnák, bíróság elé állitnák.

Nem ugy a mi országgyülési többségünk, mely a távozó ministert, ki bevallá, hogy eltért a törvénytől — törvényhozási ujabb fölhatalmazás nélkül, — megéljenezi, megtapsolja, rajongva dicsöiti s megteszi lángésznek!

Vajmi oka rá: a főnebbiekből kitetszik.

II.

A közös követelések és tartozások leszámolása tárgyában a pénzügyminister még sohasem tett jelentést az országgyülésnek.

Most, bucsübeszédében érinti e tárgyat, de csak kerülgetve, anélkül, hogy tételes számokkal állana elő.

Érezni látszik ő, hogy kötelessége lett volna már előbb is, de kivált most, távoztával, tisztán előterjeszteni, hogy a közös alapokból mennyi és mi jutott Magyagyarországnak; de mentegetőzik, hogy bár a bizottmányi munkálatok végső befejezéshez közel állanak, csak átalánosságban tehet jelentést.

Előterjeszti az Ausztriával közös alapok nagy részét, de hogy mi és mennyi jutott épen hazánknak azokból, arról egy betü sem foglaltatik az óriási beszédben.

Azonban azt bevallja a bucsuzó, hogy az átmeneti korszak nehézségeinek szerencsés megoldásához nevezetesen járult a központi pénztárnak készlete.

Álljunk meg e szerény bevallásnál egy perczre.

Mit tesz az, hogy a közöspénztár készlete jelentékenyen járult az átmeneti korszak nehézségeinek szerencsés megoldásához?

Azt, hogy a mi az Ausztriával közös pénztári készletből Magyarországot illette, az a kiadásokra fordittathatott.

És igy az évenkénti költségvetésben előirányzott jövedelmi és kiadási tételek, ha a jövedelem által nem valának fedezhetők, a közös követelésből is fedeztettek.

Csoda-e aztán, ha igy nem volt oly nagy hiány, mint különben lett volna, ha a tőkekövetelés is el nem költetik?!

Az nem tehet semmi különbséget, hogy közös kiadásokra fordittatott a közös követelés; mert a költségvetésben a közös kiadások is benfoglaltattak.

S ha a kiadásokra tőkekövetelések is fordittattak, bizony ezért épen nem lehet örömében ujongani az embernek; mert ki évi kiadásai fedezésére elkölti behajtott tőkeköveteléseit, az nemcsak jövedelmét, hanem tőkéjét is költi, és előbb-utóbb elpusztul.

Mi tehát sem ebben, sem abban nem látunk semmi pénzügyéri lángeszet, hogy negyedfél éven át tisztába nem hozattak Ausztriával a közös pénzügyi követelések és tartozások, s hogy az ország elé maig sem tud a bucsuzó pénzügyminister számokat terjeszteni, melyek ezen alapbóli illetékünk mennyiségét kitüntetnék

Miért tehát ez a nagy lárma?

(Folyt. köv.)

= A képviselőház **pénzügyi bizottsága** tegnapelőtti ülésében elfogadta a szentpéter-fiumei vasutvonalról szóló törvényjavaslatot.

= A „P. Lloyd"-ban olvassuk: **Szlávy** ur szombaton este Bécsbe utazott, hogy megkapja ő felségétől kereskedelmi ministerré történt kineveztetését. Andrássy gróf már három nap előtt ő felsége elé terjesztette a ministeri kinevezésekre vonatkozó conceptumokat, és valószinü, hogy a hivatalos lap már legközelebb hozni fogja az erre vonatkozó királyi kéziratokat. Egyuttal meg fog jelenni a legfelsőbb kézirat is, mely Lónyai urat közös pénzügyministerré nevezi ki Beust gróf ellenjegyzésével.

= **Lónyai** ur vasárnap vett bucsut tiszteiőitől és a pénzügyministeri személyzettől, s még az nap este elutazott Bécsbe. Délelőtt a volt pénzügyér a pénzügyi bizottság tagjaitól vett bucsut, mely igen szivélyes volt. Délben a képviselőház elnöke Somsich ur, bucsulakomát adott a távozó minister tiszteletére a Frohner-szállodában. A lakomán Andrássy, Eötvös és Bedekovics ministereken kivül, 34 képviselő — köztük több baloldali is — részt vőn. Esti 6 órakor Lónyai ur palotájába tömeges számmal gyültek tisztelői, hogy bucsut vegyenek tőle. Képviselők, pénzügyministeri tisztviselők, kereskedők, felsőházi tagok s a pénzintézetek igazgatói tarka vegyületben jelentek meg. Legvégül a pénzügyministerium személyzete bucsuzott el volt ministerétől, kikisérvén őt egész a pályaudvarig.

= **A bank-enquéte** szombati ülésében Galgóczy és Hartmann urak hallgattattak ki. Az előbbi szintén tulzott üzérkedés eredményének tartja a pénzkrizist, s azt állitja, hogy a vidék épen nem érezte a pénzválság hatását. Szóló lehetségesnek tartja egy magyar nemzeti bank fölállitását. Hartmann körülbelül hasonló értelemben nyilatkozik. — Gróf Apponyi György elnök ezután kijelenti hogy miután az enquéte nyilvános ülései be vannak fejezve, a bizottság a jövő hóban hozzá fog kezdeni a szakértők véleményének tanulmányozásához, ugy, hogy munkálatait csak összel fogja a képviselőház elé terjesztheti.

= A bécsi hivatalos lap vasárnapi száma két császári rendeletet tesz közzé, melyek f. hó 21-ről vannak keltezve. Az első rendelet értelmében a **reichsrath alsóháza feloszlattatik**, és uj választások rendeltetnek el. A második császári pátens elrendeli Dalmátia, Galiczia, Felső- és Alsó-Ausztria, Salzburg, Stiria, Karinthia, Krajna, Bukovina, Morvaország, Tirol, és Istria tartománygyüléseinek föloszlatását. Ugyane rendelet második pontja uj választásokat hagy meg, mig 3-ik pontja azt mondja, hogy az uj tartománygyülések összehivásának határideje később fog közöltetni. — Eszerint a cseh tartománygyülés kivételével valamennyi lajthántuli t. gyülés föloszlattatott.

= **Bécsben** május 22-dikén a **német szabadelvü párt** látogatott gyülést tartott, melyben minden koronatartomány képviselve volt küldöttek által. A gyülekezet következő programmot állitott föl: Solidaritás Ausztria valamennyi németjei között; föntartása az alkotmánynak s a Magyarországgal kötött egyezménynek; visszautasitása a foederalismusnak; reformja a birodalmi képviseletnek; a konkordatum eltörlése, egy vallási ediktum kibocsátása; a katonai terhek leszállitása; adóreform.

= **A cseh ellenzék** egyik vezérférfia, Rieger László, mult nyáron egy memorandumot intézett a cseh nemzet nevében **Napoleon** császárhoz. Rieger ur e memorandumban azt állitja, hogy a cseh államjogi oppositionak czélja: egy független cseh királyság fölállitása, mely előbb Csehés Morvaországot s osztrák Sziléziát, később pedig Porosz-Sziléziát és Magyarország felső részét is magában fogja foglalni. A memorandum egy nagy része a magyar és német elem kicsinyitésével foglalkozik, ellenben a cseh nemzetet erőteljes, erélyes és rettenetes (!) nemzetnek nevezi, mely természetes szövetségese leend Francziaországnak egy Poroszország elleni háboruban. — Lapunk szük tere nem engedi, hogy közöljük e memorandum tartalmát, azonban holnap terjedelmesebben elfogjuk mondani, mit tartunk mi e cseh szemtelenségről, mely Magyarország felső részét a „cseh királyság" kiegészitő részévé szeretné tenni.

= **Beust** grófot bécsi táviratok szerint sulyos veszteség érte. Legidősebb fia, Frigyes, ki a kelet-ázsiai expeditióban mint tengerészeti tiszt vett részt, forróláz következtében meghalt Honoluluban (a csendes tengeren) april 26-án.

= **Francziaország** nagykövete a bécsi udvarnál, **Grammont** herczeg köztudomásulag franczia külügyministerré neveztetett ki közelebb. E kinevezés sokféle commentárra adván okot, a félhivatalos „France" szombati számában következő sorokat hoz: „Grammont herczegnek külügyministerré történt kineveztetése nem jelent előnyt sem a bécsi, sem a berlini kabinetre nézve. Az uj franczia ministerium politikája szabadelvü leend belül, ellenben békés és conservativ a külföld irányában."

= Zágrábban nyugodtan folyt le a **Jellacsics-ünnepély**, bár a hatóság attól tartott, hogy a nemzeti párt nagy tüntetéseket fog rendezni az ünnepély napján. Csak este tüntetett néhány fiatal ember a Jellacsics-szobor előtt, de ezek rögtön elfogattak, mire egy osztály csendőrség szuronyos fegyverrel előhaladva, elzárta a főutczát egész terjedelmében. Az éj egészen nyugodtan telt le, és másnap a Sziszékből és Károlyvárosból érkező vonatok csak kevés embert hoztak az ünnepélyre. A fekete lobogók kitüzése is elmaradt, csak két kereskedés kirakatában lehetett látni csupa gyászszöveteket.

Jellacsics bánért délelőtti 10-kor tartatott meg a gyászisteni tisztelet a Márk-templomban, melyen katonai és polgári hatóságokon kivül főképen csak a tanuló ifjuság vett részt. A lakosság tapintata és higgadt magatartása megakadályozott minden tüntetést.

Az Alföldi hirlap folyó évi 48 és 49-dik számaiban ily czimü értekezés jelent meg:

A mérnöki hivatal Debreczenben.

(Vége.)

A mi a 49-dik számban felhozott vádjait illeti a czikkiró urnak arra észrevételeim következők:

Azt kérdi, hogy egy községi birtokhoz tartozó háznak kitatarozása a mérnöki hivatalhoz miért nem tartozik, arról ismét nem tehet a hivatal, mert ez régi rendezés folytán többnyire katonai szállás, melyre a kapitányi hivatal ügyel, vagy utcza-háza, mely ismét a város-gazdákhoz tartozik, hogy ennek számlái hogy mennek keresztül az főkapitány ur hatásköréhez tartozik, de mindamellett is azt nem beszéli „se ács, se kőmüves, hiszen ez a város munkája tehát mehet a kárhogy," ezzel megsértette a czikkiró mindazon egyéneket, kik csak az épitkezésbe befolytak, sőt az illető mesterembereket legjobban, feleljenek tehát ők magok helyett.

A város szépitészeti rendezését illetőleg, hogy nincs hivatalosan megállapitott terv, mely szerint az utcza-vonalok rendeztetnének, annak hasonlón nem a jelenlegi bajok okai, hanem a régiek, ugy hogy alig található térkép, melyből kiindulni lehetne, mert szeretném én látni a tisztelt czikkiró urat — kit ugy mutatnak be, mint szakértőt — hogy Debreczen város utczáinak rendezésében csak véleményt adhatna is, ha nincs független hatásköre, nincs kellő térképe; nig ezzel a hivatal nem birand, addig az ohajtás puszta hang marad a nagy semmiségben.

Hogy a szekér-utak és furott csatornák a legelhanyagoltabb állapotban volnának, szinte nem képzelhető és be nem bizonyitható, miután 3 év alatt volt elég záporeső, de azért egyetlenegy földalatti kanális sem dugult be, pedig czikkiró ur azt állitá, hogy ezek lejtezése alá a lá vi történt, annál nagyobb ügyességet fejtett ki azon mérnök ki azt minden terv nélkül kitudta tüzni; — hogy itt Debreczenben nagyobb gond kellene a földalatti csatornáknál, tisztán áll, mert ily könnyü talaju homok földterületen sokkal több figyelem forditandó mint szilárd földön, de mindamellett is egy sebes eső $^{9}/_{10}$ részben mindég homokot fog hordani a csatornába akár milyen lejtőt adunk is a munkánál, — de mindamellett is furcsa dolog azt reá fogni a jelenlegi hivatalra, miként azt se tudná hány öl földalatti csatornája van, ezt ugyan se a tisztelt czikkiró, se más nem képes bebizonyitani; hogy pedig ezen földalatti csatornák terv szerint lésztek bizonyitja az is miként egyetlenegy vállalkozó épitész se fogbat addig hozzá a munkához, mig a pontokat a mérnöki hivatal ki nem jelöli, az pedig ujjából ki nem jelelheti, hanem a felvett lejtezésből képes csak kitüzni.

Az utakra vonatkozólag megjegyeztetik, hogy ezek sem minden terv nélkül készülnek, mert lejtezés nélkül egy közönséges föld-hányás sem történhetik, miután a t. tanácshoz intézett jelentésben előlegesen a terv bemutatandó és a t. tanács határozata és belybenhagyása után vétethetik a munka foganatba; mutatja, a mátai-, acsádi-, böszörményi országutakon tétetett földtöltés, — ne akarja tehát sok becsületes embernek a szemét porral tele szórni, mert előbb-utóbb magát porozza be; — az igaz, hogy történtek hibák még pedig szarvas hibák, mint teszem a várad-utcza vonal kitüzésénél látható, mint a töczöi nyilt csatorna lejtezése körüli hibák, már pedig ezek tecnicus urak által készültek, de azért az illetőt én el nem itélem, mint a czikkiró elitéli a jelenlegi bajok czime alatt a mostani mérnöki hivatalt, melyre még a térképek eltulajdonitását is reá fogja.

Ami a fa és tégla járdák körüli fonák eljárást illeti, az szinte csak agyrém, mert bebizo-

---

TÁRCZA.

A tűzpróba.

Regény az amerikai életből.

— Irta: **Dr. Williams J. B.** —

(Folytatás.)

Vihar és napsugár.

A fennebbi eseményt követő reggel komor és borongó volt. Sürü szürke fellegeket hajtott maga előtt a hideg északkeleti szél, s csuf időre lehete kilátás, minő minden évben jelenkezik párszor, annyira elzorditva május havát, hogy az ember azt vélné, mikép november hóban van. A kanárimadarak a kalitkákban csekély kisérletet tettek a reggel üdvözlésére, de csakhamar kétségbeesetten hagyták föl azzal. Oly nap volt ez, melyen a vidám kedélyü elnémul s a komor természetü oly nyomasztóan érzi magát.

E zord reggel Evelyn Edith egyedül volt a társalgóteremben. Az ablaknál állva meredten tekinte ki az utczára. Rosz éjszaka volt ez reá nézve; csaknem az egész éjet álmatlanul töltés szemét egészen vörösre sirta. Ámbár Klára mindent elkövetett, hogy nővérét vigasztalhassa, de csak akkor, midőn jelen volt, látszott Edithen némi nyugodtság; mihelyt egyedül maradt, egészen átadta magát fájdalmainak. Vajon láthatom-e még Charlton Reginaldot valaha ez életben? Ez volt a gondolat, mely örökké kinozta s az egyetlen válasz, mit magának arra adhatott, könye volt. A felhőkkel terhelt ég, lelkének hü képe volt. A mint a láthatáron ugy látszott, mintha a nap örökre letünt volna, ép ugy ő is azt vélte, hogy az öröm és boldogság, szivébe soha sem fog többé visszatérni. Csaknem zugolódott a gondviselés ellen, hogy ő, ki szándékosan senkinek nem ártott, sőt mindenütt csak jót tenni igyekezett, már fiatalsága kezdetén boldogtalannak kell lennie, mig a bünösök, vágyaik valósulásának örvendhetnek.

Ily fájó gondolatokkal foglalkozva Edith, már egy óra óta állott az ablaknál, az utczára tekintgetve le anélkül, hogy ott valamit vizsgált volna, midőn egyszerre a csengettyü éles hangja zavarta meg álmodozásában. Ablakából oda lehetett látni a kapuhoz és igy láthatta, hogy mostoha anyjának fivére jött meg, ki bebocsáttatását várta. Önkéntelenül összeborzadt ennek látásánál és az ablakból a pamlaghoz tántorgott. Vajon nem ez ember volt-e oka keble kinainak? Mint ez maga beszélte, a doktor az ő lakában volt utoljára. Mily könnyen megölhette őt ott s elrejthette hullját? És hogy e férfi arra képes volt, tökéletesen hitte ő. De miféle okok indithatták volna ezt az embert arra, hogy az ifju orvosnak életét elrabolja? S ha ezt tette, vajon elbeszélendette-e akkor, hogy Reginald nála volt utoljára? Nehezen! Valóbbszinü, hogy ebben az esetben inkább eltagadta volna, hogy még azon este látta is.

— Mily iszonyu helyzet ily bizonytalanságban lenni! — kiálta föl. Csak legalább volna valakim, a kivel gondolataimat közölhetném s kitől segélyt és tanácsot kérhetnék! Lionel fölemlité Templeman ügyvédet és hogy ez Reginald eltünését nyomozni fogja. Én hozzá akarok menni s mindent közleni fogok vele, a mit csak tudok és a mitől rettegek. Talán használhatok neki az által. Igen, én fölkérem atyámat, hogy e titokbuvárnak bemutasson, és mitsem akarok előtte elpalástolni. Ah Istenem! vajon fogom e Reginaldot még valaha látni?

Edith magánbeszédét mostohájának belépte zavarta meg.

— Jó reggelt Edith, — szólt a nő mosolyogva nyujtva kezét. Az egész házat összevissza kerestem miattad.

— Jó reggelt Mária, — válaszolt Edith — miközben csak épen kisujját érinté az érkezettnek.

— Ejh de komor mélázásba merültél? Mi oka lehet ennek? Talán nem jól érzed magadat?

— Én testileg eléggé jól érzem magamat, — viszonzá Edith, — de annál betegebb a kedélyem.

— Kédélybeteg vagy! Miért? Hát mi ad arra okot?

— És te kérdezheted ezt, midőn mindnyájan bizonytalanságban vagyunk Charlton doktor sorsa felől?

— Charlton doktor! — ismétlé Evelynné nyers hangon. — Én már egészen elteltem e névvel. Atyád is örökösen azt a nótát fujja, mit te. Minden öt perczben igy kiált föl: „Oh bár csak tudnám, hol lehet Charlton doktor!" „Adná Isten, hogy semmi baja se történt legyen." Igy megy ez az egész napon át, elannyira, hogy őszintén megvallva, már egészen beteg vagyok belé. Egész életemben nem tapasztaltam, hogy valahol oly nagy zajt csináljanak egy idegen fiatal ember miatt. Én részemről abban a hiedelemben vagyok, hogy ő szabad akaratából távozott el valahová.

— Mária! — válaszolt Edith, méltósággal. — Mi már tegnap e pont fölött kicserélők nézeseinket és én feleslegesnek tartom azoknak megujitását. Lehet, te nem is érzed, mit tesz az, ha egy kedves barátot, kivel minden nap együtt valánk, oly hirtelen elveszitjük, és nem aggódol, vajon e kedves barátunk nem erőszakos halál áldozata lett-e? Én egészen más természetü vagyok és nem tehetek róla, hogy ily kinos izgatottságban vagyok.

— Balgaság, kedves gyermekem! Valóban bohó érzelgés! Hát mit neked Charlton orvos? Pár heti ismerettség! Hiszen még alig ismerted őt!

— Én eléggé rég ismerem őt, hogy meg legyek győződve, miszerint ő tisztán, nemesen gondolkozó férfi, kit büszkén nevezhetek barátomnak.

— Ejha, Edith! fogalmam sem volt eddig arról, hogy te ily regényes és érzelgős vagy. Én téged erőslelkü hölgynek hittelek, ki nem engedi magát át oly nagyon érzelmeinek. Legközelebb még azt is hallani fogom tőled, hogy te ama kalandorba még szerelmes is vagy!

— Szégyeld magadat Mária, — szólt Edith, haragtól lángoló arczczal. — Charlton orvos nem kalandor, és te azt ép oly jól tudod, mint én. — Miért szennyezed be e férfi emlékét, én nem tudom. Annyi azonban bizonyos, hogy te: szivtelen vagy!

Ezzel fölkelt Edith és ismét az ablakhoz ment, megértetni igyekezett, hogy e társalgást tovább folytatni nem ohajtja.

— Köszönöm szépen bókjaidat édesem, — szólt bosszusan Evelynné. — Mivel én vagyok oly balga, hogy egy fiatal ember miatt, kit csak pár hét óta ismerek és ki jónak látta tőlünk odább állani — egész napon át nem jajgatok és keserggek, ráfogod, hogy nincs szivem. Mily nevetséges!

Edith nem válaszolt, csak az ablakon nézdegélt ki, mintha mostohájának megjegyzéseit nem is hallotta volna. Ez azonban Evelynnét nem tartóztatá vissza, hogy tovább ne folytassa beszédét.

— Edith! ugyan vizsgáld a dolgot a te oly tisztán gondolkozó eszeddel. Ugyan ki bántotta volna a fiatal orvost? Mi ok indithatna valakit arra, hogy őt, lábaiól eltegye? Ha valaki a miatta keletkezett lármát hallja, azt kell hinnie, hogy valami nagy fontosságu személyről van szó, nem pedig egy patiens nélkül való orvosról. Neki semmi baja sem történhetett, azt bizton hiszem.

— Arranézve bizonyos lehetsz — viszonzá Edith, hirtelen megfordulva, s ingerültséggel, — hogy ha valami baja történt, én mindaddig nem nyugszom, mig gyilkosai a törvény hatalmába nem jutnak.

— Te nem nyugszol addig?

— Igen, én! Bármily gyenge hölgy legyek is, arra szentelem életemet, hogy érette bosszut álljak!

— Bravo kedvesem bravo! E szép phrasisokat valószinüleg az utóbbi tragoediából tanultad el. Életet áldozni föl, és bosszut állani! Ugyan édes gyermekem, mikor láthatlak a bosszuálló jelmezébe öltözve?

— Nagyon szeretném, — válaszolt Edith nyomatékkal — ha a nyers tréfáktól megkiméltetném.

— Ejh, Edith, — szólt Evelynné szelidebb hangon — lásd az egész csak esztelenség. Először is meg kellene gondolnod, hogy az én észrevételeim, Charlton doktor eltünését illetőleg tökéletesen alaposak. Másodszor én csak azért kerestelek föl, hogy megkérdezzelek, nem volna-e kedved velem az alsóvárosba kisétálni, de látom, hogy ily kedélyhangulat mellett nem reménylhetem azt.

— Jobb szeretek honn maradni.

— Nos akkor édesem nem foglak tovább terhelni. Ha ujra látlak, remélem, nem leszesz már oly ábrándozó.

Ezt mondva Evelynné, elhagyta a szobát s a magáéba sietett, hol bátyja egy ingaszékben ringatta magát a kandalló lobogó tüze előtt.

— Nos Nelly, — kérdezé ez, — minő kilátásunk lehet? Beszéltél vele?

— Igen. Azonban nagyon rosz kedélyhangulatban találtam. Te azt ohajtod tudni, vajjon szereti-e a doktort? Én valóban nem tudhatom bizonyosan, de annyit mondhatok, hogy senkire nézve nem gondol és másról nem beszél mint dr. Charltonról.

— Átk . . . ! Ha azt tudnám, hogy őt szereti, akkor én . . . de miért e félelem? A leány e ficzkót sohasem látja többé ez életben, — — az már bizonyos. Különben sem tudom elképzelni, hogy oly rövid ideig való együttlétök és ismeretségük, oly nagy benyomással volna e hölgyre.

— Annyi azonban igaz, hogy a doktor távolléte óta rendkivül izgatott állapotban van.

— Az nagyon természetesnek látszik nekem és semmi komoly aggályra nem ad alkalmat. Azonban én jól látom, hogy te nem tartod még most alkalmasnak az időt arra, hogy őt meglátogassam és nyilatkozzam előtte.

— Miért ne várhatnál te kedvezőbb alkalomra. Őszintén szólva Gáspár, én helyzetedben nem tenném azt. Most midőn kizárólag csak az orvosra gondol, tartok tőle, hogy ép ugy vissza találna utasitani, mint azt már egy izben tevé.

— Igen, de én e bizonytalanságot többé nem türhetem. Én látni akarom őt és bizonyságot akarok magamnak szerezni.

— Jobb lesz, ha még várakozol. Lassankint elfeledi majd ama fiatal embert és akkor te is több sükerre számithasz. Légy türelmes Gáspár.

— Türelmes! Óh ha csak félig tudnád, mennyit szenvedek én, te nem beszélnél türelemről Oly rettenetesen, szenvedélyesen szeretem én e hölgyet, hogy szilárdul elhatározám magamban, hogy ennyim lesz minden áron! Örökké szemem előtt lebeg ő, éjjel nappal. Ha alszom, megjelen álmaimban. Mindenütt üldöz alakja, mintha árnyam lenne. Oly bizonyos mint az, hogy ég van felettünk, hogy ő enyim lesz, ennyimnek kell lennie!

(Folyt köv.)

elöregedett szakácsnőknek. Nem csuvákban találhatni őket, hanem konyhaen s a kamarák közelében is. A kan igen sok pénzbe kerül, de örömest tartásunkra szükséges kiadásokat, mili szolgálatokat teljesitenek.“
gyilkosság jelmezben.
egy színész szerelmes lett igazga() leányába, s mivel az érzelmeit ta, elhatározta, hogy véget vet nyoletének. Egy estve tehát mikor „I-ső y“-ban játszott, magát a déli lakára kötéllel felakasztotta. Regsudálkoztak ezen a különös öltözetü a város virágai egyikének ablakalá.

Legujabb.

s t., május 23. (A „Debreczen“ maKerkápolyi holnap veszi át a czat. Szlávy pedig a kereskeove a közlekedési ministeriumot. rnó a délivasut főigazgatója lett ett.
r i s, május 21. A császár a pledményének átnyujtása alkalmával szólt: A nemzet negyedszer adta am eklatánsan. Az ország a rend és ra nyilatkozott. Az alapjában megrség erejét mérsékelve fogja kitünmy a törvényeket pártatlansággal, fogja keresztül vinni; a kijelölt láspontból nem tágit; hanem a nyilti kivánalmaknak is erélyesen érAz alkotmány kérdésektől eltekintve nk legyen, minden pártnak tisztejai az alkotmány körül csoportosulvezőelvekre hgyözni, a társadalmat erjesztésétől megóvni, Fraacziaorés jólétét megerősiteni.
r i s., máj. 21. Civita-Vechiából jerpublicanus csapatok a pápai határ illett átlépték. azonban a francziák ttek. Két zászlóalj franczia katonát -Vecchiába és Toulonba.
h e n, máj. 21. A képviselők kamntetés eltöltését 76 szóval 67 szaen elvetette.
r i s., máj. 21. A franczia kormány ápai csalatkozhatatlanság schémáését a szószékről megtiltani.
tai körökben ugy tekintik a Portuerült eseményeket, mint egy lépést hoz.

Nyilttér.

rdetmény.

etes jókarban levő, ujabb szer**si zongora,** ugyszinte min**zi butorok,** tulajdonosuk**l** leendő elköltözése következ**s végeig** szabad kézből elárad utczai 2134. sz. a. házban.

aj 23. Cs. arany [illegible] ezüst 121.25
s kiadótulajd. **Oláh Károly.**
rs: **Borostyáni Nándor.**

hirdetmény.

chi Józsefné hagyatékához tara. ház, f. évi **május 25**-ik r a hely szinén nyilvános árverési feltételek alulirott végretinthetők.
us 10. 1870.

lkányi Sz. Lajos,
törv. széki tanácsos.

letes.

ölcsönös biztositó bank“
l kozhirré tenni, hogy ingó és in*agy jég által okozható*
az alapszabályok értelmében ezen ast a mai napon megindította, miákozásra a tisztelt közönség anymennyiben itt mindnyájan, egy t kölcsönösen jót áll. Ennélfogva itó csak annyival járuland, menyok és netaláni káresetek fedezése etnél elérhető előny tehát az öszsik, aránylag köztük oszlik fel.
az igazgatóság Pesten, József-tér az furdő-utczai rész) — valamint áskapcsolt tartományaiban a fő és eszszeggel nyujtandnak, a hol is egyelőre ***akár tűz, akár nézve*** eszközölhető.
i május hó 8-án.
lasztmány nevében
Kulisseky János,
vezér igazgató.

a hely szinén tartandó nyilvános árverésen el fog adatni, az árverési feltételek Szabó Imre tanácsnoknál megtekinthetők.
Kelt Debreczenben, a városi törvényszéknek f. é. május 11. tartott üléséből.
209. 2—3
Ferenczy Aladár, jegyző.

nyithatja minden vállalkozó, hogy egyetlenegy tégla-járdához se foghat az illető mesterember addig, mig a mérnök a lejtezett pontokat ki nem tüzi, sőt a már meghatározott pontok kitüzése után annyi szakértő okoskodó akad, miként a mesterember alig tudja, kinek fogadjon szót, — jobb lett volna ha czikkiró azt fejtette volna ki szép simán a jelenlegi bajokban, — (hogy sutor ne ultra crepidam) vagyis a harangöntéshez az szóljon, ki hivatva van reá.

Végre hogy az eddigi mérnöki hivatal a térképekkel szánandó módon bánt és bán jelenleg is, szinte ráfogás és be nem bizonyitható, mert az eredeti térképek a titkos levéltárban őriztetnek, kint a hivatalban rendes használatra csak a másolat van és ha használat végett egyik vagy másik egy eredetit kikér, azt ne gondolja czikkiró, hogy kénye kedve szerint eltulajdonithatja az illető, — mert nem is oly őr volt és van a titkos levéltárban, hogy azon térképek hosszabb ideig kint lehetnének, — továbbá, hogy a kisebb térképek oly személyzete azt kénye kedve szerint elis tulajdonithatja anélkül, hogy valaki azt számbavenné: oly állitás, mely meggondolatlanságot és rosz hiszeműséget árul el, miután a legkisebb kis térképnek is száma van, s betüsorozat szerint kellő helyen osztályozva tétetik el, de mindezekből is csak a másolat marad kint, mert az eredeti a jelentés mellé csatolandó; és ha a tanács határozott, a bevégzett munka ismét bejelentendő, a kis térkép ismét hozzá csatoltatik, s igy hitelesités után a közlevéltárba tétetik minden ügyirattal együtt. Ha rosz akaratu volna is tehát a mérnöki hivatal személyzete közt, ki ezekből elsajátitani akarna, nem volna képes, mert az többet a mérnöki hivatal helyiségébe vissza nem küldetik, egyenesen a kiadóhoz megy, ki azokat a közlevéltárba küldendi.

Ne vádolja tehát czikkiró a jelenlegi bajok alatt a mostani mérnöki hivatalt minden oldalról, mert hiszen nem soká itt a választás ideje, s ha tehetségében van, állitson oly mérnöki hivatalt Debreczenben, — a minőt csak akar s mint szakértő, magát is megválasztathatja, de csak ugy, ha lehet.

Sokat lehetne még czikkirónak képtelen agyrémeire felhozni, és állitásait ledorongolni, de miután ugyis hosszura terjedt válaszom, tehát csak azzal fejezem be, hogy soraiból a roszhiszeműség és meggondolatlanság nyilvánul akkor, midőn a mostani városi mérnöki hivatalt megtámadta, igaztalanul vádolta, s mintegy kihivta arra, hogy hirlapilag bizonyitsa be téves eszméit.

Sik Lajos m. k. városi s. mérnök.

Ujdonságok.

* **A tisztujitást betiltó belügyministeri rendelet** csakugyan megérkezett. Hivatkozik az egyfelől arra, hogy a képviselőház, a kormánynak egy interpellatiora felelése alkalmával kijelentett azon véleményét helyeselte, miszerint az 1848-dik évi törvényekben nincs kifejezve a tisztujitás utjáni választások három évre szóló érvényessége, másfelől arra, hogy a törvényhatóságok rendezése iránti törv. javaslat a képviselőházhoz beadatott. — Bár a törvényt csak törvény változtathatja meg és magyarázhatja; bár Debreczenben köztudomás szerint 3 évre választatott a tiszti kar és képviselőtestület: azt hisszük, még sem fog közgyülésünk ellenszegülni a rendeletnek, nehogy bonyodalmakat idézzen elő a város ügyeiben, mivel könnyen kinyerhető biztos kimutatást eredményezhet az ellenszegülés. Tehát a város javáért meg kell tagadni önmagukat előljáróinknak, s folytatni az ügyek vitelét a törvényhozás további rendeletéig. Azonban ohajtandó volna, ha a kormány fölkéretnék, miképe tárgyban törvényjavaslatot terjesszen az országgyülés elé, hogy a tisztikar és képviselőtestületnek, a megbizatás lejártával, kényessé vált helyzete, mind felfelé, mind lefelé óva legyen az előjöhető rázkódásoktól.

* **A lövölde** megnyitására vonatkozólag, szükségesnek tartjuk ujból emlékezetbe hozni, hogy az ünnepélyes megnyitás **május 29-én** d. e. 10 órakor veszi kezdetét. Dijak tüzetnek ki akkor is, azonban a nagy dijak és tánczestélyilyel összekötött **diszlövészet junius 26-án** tartatik meg. — Május 29-én zeneestélyt is rendez Fehér Herman vendéglős 40 kr belépti dij mellett, s társas ebéd is lesz 1 ft dij mellett, mire Borsos Ferencz lövészmester elfogad bejegyzéseket. A junius 26-kán tartandó diszlövészet dijai fedezésére ujabban adakoztak: Komlóssy Imréné 1 darab 1848-ki aranyat, Fehér Erzsike 1 aranyat, Sesztina Lajos 1 aranyat; Mayer Emil 1 aranyat. — Az érdekeltség tehát, látni való, mindinkább növekszik a lövölde iránt, mely jövőben még nagyobbszerü élvezetekben részesitendi a résztvevőket.

— **Meghivás** az 1870. május hó 28-án dél előtt 9 órakor tartandó Debreczen városi közgyülésre. Tárgyak: kormányleiratok, tisztujitás ügy, tanácsi jelentések, ezt megelőző 27-én d. u. 3 órakor értekezlet.

* **Orbán napja** — mely holnap lesz — ismét aggodalmat költ gazdáinknál; ma már hideg szél fujdogált s a levegő annyira meghült, hogy azt kell gyanitni, mikép közelünkben valahol jég volt; bár még ekkoráig nincs biztos tudomásunk róla.

* **Azon vasuti hivatalnokról** tettünk említést szombati számunkban, ki a biróság által kihágásért elitéltetett. Félreértés kikerülése végett megjegyezzük, hogy amaz egyén nem a tiszavidéki vasut hivatalnoka, hanem az északkeleti vonal vállalkozójának egyik megbizott tisztje.

— **A debreczeni reformált egyház** leányiskoláiban tanuló növendékek közvizsgálatai tegnap kezdődtek, ma délután volt a miklós utczai a kistemplomban. Május 25. szerdán d. e. kiscsapó-utczai a nagytemplomban, d. u. péterfiai a nagytemplomban. Május 27. péntek d. e. a hatvan-utczai a nagytemplomban, d. u a mester-utczai a nagytemplomban. Május 28. péntek az ispotályi az ispotályi templomban, d. u. csapó külvárosi I-sö a nagytemplomban. Május 30. hétfőn d. e. a varga-utczai a kistemplomban, d. u. a csapó külvárosi II-ik a nagytemplomban.

* **Egy bécsi tolvaj** arczképe, ki 60,000 fttal szökött meg egy kereskedői háztól, leérkezett kapitányi hivatalunkhoz; a szökevény kézrekeritőjének 10,000 ft ajánltatott fel.

* **Bizonyos fiatal ember,** ki a müveltebb osztályhoz tartozik, tegnap bomlott észszel járt alá s fel az utczán, fél bakkancsban, fél czizmában, kigombolt ingben, és többször fenhangon kiabálta öngyilkossági szándékát; a szerencsétlen, vidékre való, s a tudósitott apa megérkezéseig a kapitányi hivatal vette gondos őrizet alá.

* **Az uj gőzmalom** épülete már annyira haladt előre, hogy annak a tervvel összehasonlitása iránt már választmányilag megtétettek az intézkedések.

* **A csütörtökön május 26-án tartandó mükedvelői előadás** sorozata

Lepke-hódolat a virágoknak.

Nagy gyermek-képlet.

Személyzet.

Virágok.

Rózsa: Bay Berta, Nefelejts: Muraközi Janka, Pipacs: Pérchy Ilona, Ibolya: Bartha Erzsi, Stegmüller Árpád, Májva: Jablonczay Margit, Gránátvirág: Pusztay Ilona, Harangvirág: Heinrich Marie, Császár-szakál: Áron Ilona, Narcissus: Polgár Ilona Margarete: Béressy Ilona, Vad rózsa: Telegdi Ilona Mák: Pallay Ilona, Verbena: Tóth Vilma.

Lepkék.

Berger Jenő, Göltl Irma, Nánássy Erzsike. Horovicz Laura, Helsinger Jozefa, Csorba Sándor, Csorba Ferencz, Irinyi Szerena, Popper Jeny, Kapros Berta, Telegdi György ifj. Vecsey Imre, Vecsey Zoltán, Sesztina Piroska, Sesztina Ilonka, Halmágyi Lila, Kacsó Piroska, Gáll Teréz, Pallay Miklós, Zengei János.

Ezt követi:

Chassé Croisé.

Vigjáték 1 felvonásban.

Danglais	Szepessy Gusztáv.
Pál fia	Ferenczy Lajos.
Valleray Clementine .	Gál Józsefné.
Elise leánya	Csorba Tekla.
Rosette szobaleány .	Farkas Irma.
Margot szakácsné . .	gr. Bethlen Mikó Róza.

Záradékul:

először e szinpadon.

A Marquisné arczképe.

Vigjáték 3 képben.

Nozan gróf	Kaffka Károly.
Lude Marquis . . .	Szmrecsányi Jenő.
Özvegy de Pons grófné	gr. Kornis Zsigmondné.
Lisette a gr.-né szobalánya	Okolicsányi Ilka.
Frontin a Marquis inasa	Paksi József.
Daru kapus a Marquisnál	Farkas Ferencz.

— **Sürgönyforgalom** május 21-én a helybeli m. k. távirdai állomáson. A pénztárnál felvétetett sürgöny 71 db. megérkezett és kézbesittetett 58, felvett 169, kiadatott 169, összesen 467.

Dobrowszky.

Országgyülési értesitő.

(Május 21.)

— Elnök: Somssich; a ministerek közül jelen: Eötvös, Bedekovich, Andrássy. Elnök jelenti, hogy Szathmáry Miklós beadta megbizó levelét, — majd több kérvény adatik be. Kiss János az északi vaspályáni kisajátitási összegek kifizetése, Tisza K. pedig az iránt interpellál, hogy a törvény értelmében miért nem vitetik a vasut Torda felett. — Csiky S. határozati javaslatot ad be a felsőházuak népképviseleti alapon rendezése végett a belügyminister utasittatása iránt. Eötvös b. felel a kisberényi alapitványi jószág bérbeadására vonatkozó interpellatióra, mely tudomásul vétetik. — Apponyi Sándor gróf a felsőháztól izenetet hoz, de beszédében két izben is elakad, s a jegyzőkönyvet végre beszéd nélkül nyujtja át az elnöknek. A felsőház a quótaemelés, a balkány-perjámosi és nyiregyháza-ungvári vonalok épitésébe belegyezik s az ez iránti törvényjavaslat szentesités alá terjesztetik. — Eötvös b. felel Várady Gábornak a polytechnicum épitése iránti interpellátiójára, s előadja, hogy a ház fogja elhatározni, Pesten vagy Budán legyen-e a polytechnicum, Pesten az erre szükséges épület 100—150,000 ftba kerülne, s ő saját felelősségére ily épitkézést nem tehet.

Várady G. a felelettel nincs megelégedve, s e tárgyban határozati javaslatot fog beadni. A többség a feleletet tudomásul veszi. Elnök előadja, hogy a legközelebbi ülésben a ministerelnök előterjesztést tett a törv. javaslatoknak az osztályokhoz utasittatása iránt, (ellenmondás, nagy zaj a jobb oldalon), a szólásszabadságot megfogják önök az elnöknek engedni (élénk tetszés a baloldalon,) Tisza K. pedig inditványt tett az osztályokhoz utasitásnak őszig elhalasztása iránt. A vita érdemleges tárgyalásba tévedt, a mi meg nem engedhető; azon szónokok, kik e kérdéshez szólanak, rövidre tartsák beszédeiket (tetszés.)

Tisza K: a törvényhatóságok rendezésének kérdése nagyon fontos tárgy, mit nagyon meg kell vitatni; a közvéleményt, mely azzal foglalkozik, ki kell tudni s a felett tájékozódni. Azért is szükség, hogy az osztályokhoz utasitás őszig elhalasztassék. Vidliczkay J. pártolja Tisza K. inditványát.

Tisza K. inditványa mellett szóltak még Huszár Imre, Mátyus Aristid, Péchy T. Berecz Fer., Kiss János, Rannicher (jobboldali) előbb a birósági törvényjavaslat tárgyalását kivánja; még a képviselők sincsenek a törv. rendezése iránti javaslatra nézve tájékozva; ne gyakoroljon a kormány nyomást a házra.

Szontagh P. (csanádi) A municipális törvényjavaslat sürgetése speculatio, tegnap nem sikerült a kiéheztetési speculatio. Tiszát pártolja, ugy Csernátony is. A többség az osztályokhoz utasitás mellett volt, de előbb a vasuti kérdések lesznek elintézendők. — Ezután a gömöri és bánréve nádasdi vasutakra vonatkozó tjavaslatok fogadtattak el.

Körözsvölgyi dolgok.

Örvend, máj. 23. A Körözsvölgy egyik legszebb, de legismeretlenebb része is hazánknak, félreesik ez a nagyobb forgalmi városoktól, eldugva mintegy a hegyek közé. De azért itt is élnek, s az életjel tanubizonysága legyen e nehány sor is.

Nagyobb részt szomoru dolgok azok, miket innen feljegyezhetünk. A hagymáz dühöng; véletlenül és meglepőleg szállott ide e betegség neme, mely eddigelé több áldozatot vitt magával. Azonban nemcsak az embereket, hanem az állatok életét is veszély fenyegeti; ugyanis, a Körözsön tul fekvő Pósalaka községben a marhavész kiütött, nehány szarvasmarha már el is esett; de a vész tovább terjedését gátló intézkedések megtétettek, a mennyiben a falu bezáratott, valamint a szomszédos Mező-Telki község is.

Feljegyzésre méltó az is, hogy a Körözsbe közelebb belehajtatott egy ember, s ott a szekér saroglyája leesett; a gazda ezt ismét fel akarván ragasztani, a láncz egy ujat véletlenségből eltörte, miért a szegény ember harmadnapra meghalt. — Valóban ritkaság, egy ujért életet veszitени.

A mező kedvezőleg áll, jó termésre van kilátás, csak a szőlőkben van némi kár, melyet a téli fagy okozott, ezért bő szüretre nem igen számolhatunk.

Sokkal örvendetesebb az, hogy az itteni, baloldalivá lett Zichy Jenő grófhoz most már általános a bizalom és ragaszkodás. Régi párthivei is folytonosan hangoztatják: „Setreasce Zecs," (Éljen Zichy!), a baloldal pedig örvend a gróf megtérésén, és jövőre — ha elve mellett marad — nem lesz ellenjelöltje, és egyhangulag fog megválasztatni az ellenzéki gróf képviselőnek. Vid.

Külföld.

— **Portugália** fővárosában Lissabonban a katonai forradalom, melynek kitörése már rég óta oly nagy aggodalmat okozott, tegnapelőtt kitört. Ezt egy kilenczven éves ember Saldanha herczeg idézte elő. Saldanha herczeg cselszövő s összeesküvő. Már don Pedro halála után mint becs s hir után vágyó katonai főnök lépett föl, azután 1851-ben épen ugy, mint mostanában, a katonai forradalom segitségével a kormány élére jutott, s ez állását 1856-ig megtudta tartani. 1861-ben bolt hirét költötték, sulyos betegségéből azonban ismét fölgyógyult, mult évben Párisban követ volt, s onnan nehány hónap előtt Lissabonba ismét visszatért, hogy az uralmat kezébe ragadja. A dynastikus rendszernek nem ellensége, s igy a király állása a napokban sikeresen véghez vitt összeesküvés által nincs veszélyeztetve, mert Saldanha mindig a kormánynyal tartott, ha az ügyek élére állitá s tevékenységben nem akadályozá.

— **A zsinaton** a csalatkozhatatlanság fölötti vitát a poitieri püspök Pie fölolvasott jelentésével nyitá meg. A többek közt azt mondá, hogy a kérdéses tanoknak dogmává leendő kihirdetése által a schismától legkevésbé sem kell félni. „Péter — mondá végezetük — fejével lefelé lett fölfeszitve. A testet itt a fő képezé." A zsinat abéjainak többsége e szavakat természetesen nagy lelkesedéssel fogadá.

Legujabb.

— Pest, május 23. A Deákkörben a közigazgatási törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslat feletti tárgyalás ma este 6 órakor bevégeztetett.

— Karlovitz, május 23. A szerb congressus mai ülését a nagy számmal egybegyült közönség tüntetések által nehány perczre megzavarta, épen midőn Miletics fölolvasta a congressus szervezésére vonatkozó javaslatát. Miletics felszólitá az elnököt, hogy a közönséget eltávoztassa. Gruits püspök nagy tetszéssel szólt Miletics ellen.

— Páris, május 23. Grammont herczegnek rövid időn kibocsátandó körirata igen békés szellemben van tartva; mind a mellett a külföldön lévő franczia képviselőknek erélyesen figyelmökbe ajánlandja a franczia érdekek megóvását.

— Szent-Pétervár, május 23. Hirszerint a bécsi orosz követi állásra Wolkonsky tábornok, jelenleg rigai főkormányzó lenne kiszemelve.

Közgazdaszat.

(E) Debr. máj. 23. A sertés vásárra mind sovány, mind hizott sertést sokat hajtottak, a sovány sertés ára bukott s kevés kelendőségre talált; a hizott sertésnek rendes kelete volt, mit leginkább Pestre vitel végett vásároltak, font számra 25—26 kr árak mellett. Szalonna árak, mázsánként sótalan 26—27, sós 29—30 ft.

A heti elővásárra sok élet félét s egyéb más élelmi czikket szállitottak, a kelendőség a mult hetinél élénkebb volt változatlan árak mellett, a kenyér daczára hogy sok volt, az élet árakhoz képest elég drágán kelt.

A mezei munkálat jelesen a tengeri kapálás s a széna-kaszálás nagyban e héten vette kezdetét, ámbár kicsiben, már a multhéten is munkálódtak, a napszám a munkásoknak elég magas, kiszattal 60—80 kr, kiszatnélkül 1 ft 20 kr.

Máj. 24. Hetivásárunk népes volt, sok életnemü hozatott, nagyobb kelendőség a tengerinél mutatkozott, forgalmi árak következők: köblönkint, buza 8 ft—8 ft 40 kr., kétszeres 6—7 ft., rozs 5 ft 20—40 kr, árpa 4 ft 80 kr, tengeri 5—6 ft, köles 5—6 ft. Szatmár felől is sok szekér aszalvány s főzelék félét szállitottak.

Időjárásunk: tegnap d. u. 3 óráig nagy hőség volt, mit később bő eső váltott fel, mely reggelre meghüsitette a levegőt, ma napfényes s széles.

Nyilttér.

Egy több nyelvek alapos ismeretével biró, tanitásban is próbált egyén, magán órák adásárá ajánlkozik

a német, olasz és franczia nyelvekből s egyéb tantárgyakból is.

Bővebb értesitést lehet szerezni péterfia-utczán 972. sz. lakásán ***dr. Palay ur*** házánál. 217. 1—0

Debreczeni gőzmalmi részvények

kaphatók

Tátray Kárpát,

47. 20— gőzmalmi pénztárnoknál.

Bécsi tőzsde, máj. 24. Cs. arany 5.85. ezüst 121.25

Felelős szerk. s kiadótulajd. **Gláh Károly.**
Szerkesztőtárs: **Borostyáni Nándor.**

HIRDETÉSEK.

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Debreczen város tanácsa részéről közhirré tétetik, hogy s város tulajdonához tartozó ugynevezett:

Nagyerdei fürdőház

f. évi ***november 1***-től **6 év** és **2 hóra.**

Árokréti ház és 109 hold földe f. évi október 1-től.
A látótelki fogadó hozzá tartozó földdel.
Bégány csapszék.
Bárány csapszék.
Gilányi kaszárnyabeli csapszék.
Külső vásári kávéház és magos csapszék.
Csicsogó csapszék.
Epreskerti csapszék.
Nyulas csapszék.
Cserepes csapszék.
Külső baromvásári két kőpincze.
Savóskuti csapszék.
Pavillon kaszárnyabeli csapszék,

és Bégány mészárszék, 1871. évi január 1-től 3 évre f. évi ***julius 4***-én és azt követő napokon d. e. **9 órakor** a városházi nagy tanácsteremben tartandó nyilvános árverésen, a városi számvevői hivatalnál addig is megtekinthető árverési előleges feltételek mellett, haszonbérbe fog adatni; — mely alkalomra a bérleni kivánók a kellő bánatpénzzel ellátva, ezennel meghivatnak.

Kelt Debreczenben, május 21. 1879. 218. 1—3

Poroszlay László, k. i. tanácsnok.

Eladó birtok.

A homokkerthen egy elkülönitett, deszkával körül keritett, disznóhizlalón kivül mindenre használható 1300□öl helyiség szabad kézből eladó; értekezhetni szél-utcza 2480. sz. a. tulajdonos Bihari Jánossal. 200. 7—

Eladó ház.

Széchenyiutczán 1789. sz. a. ház, melyben van 3 utczai és 2 udvari szoba, tágas kamra, istálló, az egész épület alatt pincze stb., szabad kézből eladó. — Értekezhetni iránta ügyvéd ***Tóth Antallal*** főiskolatéren 811. sz. a. 213. 2—3

Zongora-tanitás.

Alapos zongosatanitást ad s gyors sükert biztosit egy ***zongoramester.*** Értesitést ad ***Csáthy Károly*** könyvkereskedése. 211. 3—3

Polczer Karoly

cs. kir. kizárólagosan szabadalmazott **pénztár** és **mütár üzlete,** ajánlja a bécsi müegyetemi intézet által 1869. é. nov. 8. 1615. sz. a. megvizsgált és kitünőknek elismert, a jelenkor követelményeinek teljesen megfelelő és csinosan kiállitott **vas, tüzmentes** és **betörés** ellen biztos

pénz-, könyv- és okmánytárait,

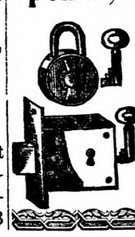

kassetteket, iróasztalokat, állványokat stb, nemkülönben a mütárak minden nemeit bámulatosan méltányos árakért.

Gyár: **Bécs, V. Bez. Wienstrasse Nr. 65.**

Főraktár: **Kärtner R. Nr. 3**

Fiókraktárak: **Bel- és külföldön.** 59. 8—12

A DEBRECZENI IPAR és KERESKEDELMI BANK

vesz és elád mindennemü állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket.

arany és **czüstpénzt.** 188. 6—58

Elád sorsjegyeket részletfizetésre,

szervez a legkedveltebb magyar és osztrák sorsjegyekre **játéktársaságokat, ajánltatik:**

Hitelintézeti sorsjegy, évenkint 4 huzással, 250,000, 200,000, 50,000, 40,000 frt főbb nyereménynyel, **12 ft vagy 10 ft**

1864. államsorsjegy, évenkint 5 huzással, 250,000, 220,000, 200,000 frt főbb nyereménynyel, **10 vagy 8 ft**

havonkénti részletfizetés mellett,

ugy egyes darabonkint, mint társaságban 10 darabra.

ELADÓ BIRTOK

és

vagyonok.

Alulirt eladóvá teszi ugynevezett **Asszonyrészi pusztai birtokát,** 2026½ holdból álló egy tagban, ¾ órányi távolság a debreczeni és szatmári vasut mentében.

1500 hold szántóföld és kaszálló,
500 hold tölgyfás erdő,
melyben évenkint 5—600 ölfa vágatik;
20 hold szőllő és gyümölcsös kert,

jó és czélszerü gazdasági épületekkel, gépekkel és urilakkal ellátva. 450 hold őszi és 700 hold tavaszi vetéssel együtt.

Továbbá: kedvező feltételek mellett eladja alólirt Debrecen városában, **szent Anna-utszán levő házát,** melyet most az Izráelitahitközség imaházul haszonbérben bir, 3 nyilas külső földdel és 10 boglyás kaszállóval együtt.

Végre: Debreczen városa alatt a legközelebbi csinosan elrendezett, épen a vasuti indóház mellett levő, uri és több melléklakkal ellátott s jól felszerelt **tégla- és cserépgyárát** is eladja — a fentnevezetteknek tulajdonosa —

Zicherman Ignácz.

Értekezhetni vele lakásán — a cserépgyárban. 205. 3—3

Árverési hirdetmény.

A néhai Medgyesi Jánosné hagyatékához tartozó s örököseire szállott péterfia-utczai 952. sz. a. ***ház*** és ***külső földje*** f. évi ***május 31***-kén d. u. **3** órakor a helyszinén nyilvános árverésen el fog adatni.

Az árverési föltételek alulirott törvényszéki tanácsnoknál addig is megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, május 18 1870.

Balkányi Sz. Lajos,

tvszéki tanácsnok.

210. 2—3

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.